

[Inger Stilling Pedersen]

til den foregående minister, hr. Stetter, for hans arbejde med sagen, for hans positive reaktion på kristeligt folkepartis gentagne henvendelser om, at tiden nu måtte være inde til, at dette landsbevillingsnævn blev nedlagt. Endelig vil vi gerne takke de mange ordførere, som nu er positive over for tanken.

Kristeligt folkeparti har også rejst andre synspunkter om restaurationsloven, som vi mener bør tages op. Vi mener i modsætning måske til VS, at det har betydning, hvor mange steder der har bevilling, men vi er enige i, at det også betyder noget, hvilken standard de har. Vi mener, at bevillingshaverne bør have en vis uddannelse, og vi kan få højnet moralen derigennem. Det kunne egentlig være meget sjovt, hvis de gav sig til at læse restaurationsloven, hvor der f.eks. står, at de skal følge berusede personer hjem eller i hvert fald sørge for, de kommer godt hjem. Hvis den paragraf blev overholdt, ville man jo ikke kunne træffe nær så mange berusede på gaden, som man gør. For ikke at tale om forbuddet mod spiritusudskænkning til personer under 18 år, som er en bestemmelse, vi mener bør overholdes, men som i meget høj grad overtrædes. Jeg ved helt konstant, at f.eks. unge lovovertrædere, der slår folk ned på gaden, kan komme fra en restaurant, hvor man ikke tør melde det, fordi man måske har skænket for dem, skønt man godt vidste, de kun var 16 år.

Der er mange perspektiver i dette her, og jeg tror, vi alle sammen er enige om, at det er nødvendigt, at vi får løst nogle af vores alkoholproblemer. Som vi også tidligere har sagt, er det selvfølgelig baggrunden for dem, der skal frem, men vi er også nødt til at se på nogle af de ydre ting, også sådan noget som engangsbevillinger. Når kristeligt folkeparti er noget skeptisk over for engangsbevillinger, hænger det sammen med den måde, man styrer dem på, fordi de måske medfører, at man sætter mange personer til at forestå udskænkningen, således at man ikke har den fulde kontrol over det, og hvor skal man så placere ansvaret?

Vi håber også, at vi får en god og saglig udvalgsbehandling, hvor vi kan få taget nogle af de ting op, som ligger kristeligt folkeparti på sinde med hensyn til restaurationsloven.

Dohrmann (FP):

Hvis det stod til kristeligt folkeparti, var det stærkeste, vi kunne få lov til at drikke her i landet, det vand, man kan tage fra den vandhane derovre. Derfor vil jeg noget ironisk ønske kristeligt folkeparti hjertelig til lykke med den store tilslutning, de har fået til det foreliggende forslag. Ingen er i tvivl om, at det er kristeligt folkepartis forslag, men det undrer mig såre, at både SF, socialdemokratiet, det radikale venstre m.fl. er hoppet på den galej. Det er simpelt hen et rigtig dårligt forslag. Dets gennemførelse vil være ensbetydende med, at bevillingshaverne f.eks. i visse vestjyske landkommuner, hvor de tanker, som kristeligt folkeparti har, er fremherskende, faktisk vil få en monopolstilling. Jeg må faktisk betegne alt det, der er sagt hidtil, bortset fra VS – det skal siges – som en gang hykleri og én stor fejltagelse. Man begrænser ikke på nogen måde drikkeriet ved at indføre den slags restriktioner – for det er reelt det, der er tale om – jeg mener oven i købet, det må siges at være skadeligt, ja, det er direkte umoralsk.

Jeg har kendskab til ét konkret eksempel, hvor en bevillingsansøger blev bedt om at erlægge en kontant betaling, for at man kunne se lidt mildere på ansøgningen. Da han sagde nej, blev der sagt nej til bevillingen. Derfor er det sandelig godt, at vi har et landsbevillingsnævn, som kan få sat tingene på plads. Den mulighed afskærer man sig fra, hvis dette forslag vedtages. Jeg vil bede de partier, der står uden for regeringen, om at overveje dette forslag endnu en gang, for det duer simpelt hen ikke. Jeg kan godt forstå, at fru Inger Stilling Pedersen glæder sig, for det er virkelig en af kristelig folkepartis mærkesager, der her måske bliver gennemført.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Det er hr. Dohrmanns udtalelser, der kalder mig herop, for man kan ikke sige, det er urimeligt, at folk, der vil have en bevilling og drive en restaurant, skal have et økonomisk grundlag derfor. Derved undgår vi nemlig alle disse tragedier, hvor virksomheden går på tvangsauktion, når der er gået et halvt år. Det er således, at folk, der har bevilling i dag, hvert femte år skal stille med en stak